

Türkiye Cumhuriyeti ile Belçika Krallığı Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun

(Resmî Gazete ile yayımı : 17.11.1988 Sayı :19992)

Kanun No.
3499

Kabul Tarihi
10 . 11 . 1988

MADDE 1. — 2 Haziran 1987 tarihinde Ankara'da imzalanan "Türkiye Cumhuriyeti ile Belçika Krallığı Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması"nın onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu Kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE BELÇİKA KRALLIĞI ARASINDA GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME ANLAŞMASI

TÜRKİYE CUMHURİYETİ VE BELÇİKA KRALLIĞI

Gelir üzerinden alınan vergilerde çifte vergilendirmeyi önleyen bir Anlaşma yapmak isteğiyle,
AŞAĞIDAKİ ANLAŞMAYA VARMIŞLARDIR :

BÖLÜM I — ANLAŞMANIN KAPSAMI

Madde 1

KİŞİLERE İLİŞKİN KAPSAM

Bu Anlaşma Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanacaktır.

Madde 2

KAVRANAN VERGİLER

1. Bu Anlaşma, hangisinde, ne şekilde alındığına bakılmaksızın, her bir Âkit Devlette veya politik alt bölümde, ya da mahalli idarelerde gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacaktır.

2. Menkul veya gayrimenkul varlıkların devrinden doğan kazançlara uygulanan vergiler ile ücretin veya maaşın toplam tutarı üzerinden mütebbisçe ödenen vergiler ve bunun yanı sıra sermaye değer artışlarına uygulanan vergiler dahil olmak üzere, toplam gelir veya gelirin unsurları üzerinden alınan tüm vergiler, gelirden alınan vergiler olarak kabul edilecektir.

3. Anlaşmanın uygulanacağı şu anda geçerli olan vergiler özellikle :

a) Türkiye'de :

- i) Gelir vergisi;
- ii) Kurumlar vergisi;
- iii) Savunma sanayii destekleme fonu;
- iv) Sosyal yardımlaşma ve dayanışmayı teşvik fonu;
- v) Çıracılık, mesleki ve teknik eğitimi geliştirme ve yaygınlaştırma fonu;

(Bundan böyle "Türk vergisi" olarak bahsedilecektir);

b) Belçika'da :

- i) Gerçek kişilerin gelir vergisi;
- ii) Kurumlar vergisi;
- iii) Tüzel kişilerden alınan gelir vergisi;
- iv) Dar mükelleflerden alınan gelir vergisi;
- v) Gerçek kişilerin gelir vergisi bünyesinde yer alan özel vergi;

Peşin ödemeler, bu peşin ödeme ve vergiler üzerinden alınan ilâve vergiler ile gerçek kişilerden alınan gelir vergisine ilâveler dahildir.

(Bundan böyle "Belçika vergisi" olarak bahsedilecektir);

4. Anlaşma aynı zamanda, Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilere ilâve olarak veya onların yerine alınan ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen vergilere de uygulanacaktır. Âkit Devletlerin yetkili makamları, önemli vergi mevzuatı değişikliklerini birbirlerine bildireceklerdir.

BÖLÜM II — TANIMLAR

Madde 3

GENEL TANIMLAR

1. Bu Anlaşmanın amaçları yönünden, metin aksini öngörmedikçe :

a) i) "Türkiye" terimi, Türkiye Cumhuriyeti'ni ifade eder; bu terim coğrafi anlamda kullanıldığında, Türkiye Cumhuriyeti'nin egemenlik alanını ve aynı zamanda Türkiye'nin üzerinde uluslararası hukuk uyarınca doğal kaynaklarını arama ve işletme yönünden egemenlik hakkına sahip olduğu kıta sahanlığını ifade eder;

ii) "Belçika" terimi, Belçika Krallığını ifade eder; bu terim coğrafi anlamda kullanıldığında, milli egemenlik alanını, karasularını ve Belçika'nın uluslararası hukuk uyarınca egemenlik haklarını veya yargı yetkisini icra edebileceği denizde yer alan diğer herhangi bir alanı ifade eder;

b) "Bir Âkit Devlet" ve "diğer Âkit Devlet" terimleri metnin gereğine göre, Türkiye veya Belçika anlamına gelir;

c) "Vergi" terimi, bu Anlaşmanın 2 nci maddesinde kavranan vergi anlamına gelir;

d) "Kişi" terimi gerçek kişileri, şirketleri ve kişilerin oluşturduğu diğer kuruluşları kapsamına alır;

e) "Şirket" terimi, herhangi bir kurum veya vergileme yönünden kurum olarak muamele gören herhangi bir kuruluş anlamına gelir;

f) "Vatandaş" terimi,

i) Türkiye yönünden, Türk vatandaşlığını "Türk Vatandaşlık Kanunu" gereğince elde eden herhangi bir gerçek kişi ve Belçika yönünden, Belçika vatandaşlığını elde eden herhangi bir gerçek kişiyi;

ii) Bir Âkit Devlette yürürlükte olan mevzuat gereğince böyle bir statü kazanan herhangi bir hükmi şahsı, ortaklığı veya derneği, ifade eder;

g) “Bir Âkit Devletin teşebbüsü” ve “diğer Âkit Devletin teşebbüsü” terimleri sırasıyla, bir Âkit Devletin mukimi tarafından işletilen teşebbüs ve diğer Âkit Devlet mukimi tarafından işletilen teşebbüs anlamına gelir;

h) “Yetkili makam” terimi,

- i) Türkiye yönünden, Maliye ve Gümrük Bakanını veya onun yetkili temsilcilerini,
 - ii) Belçika yönünden, Dolaysız Vergiler Genel Müdürünü,
- ifade eder :

j) “Uluslararası trafik” terimi, bir Âkit Devletin bir teşebbüsü tarafından gemi, uçak veya kara nakil vasıtası ile yapılan taşımacılığı ifade eder. Şu kadar ki, yalnızca diğer Âkit Devletin sınırları içinde gerçekleştirilen gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletmeciliği bu kapsama dahil değildir.

2. Bir Âkit Devletin bu Anlaşmayı uygulaması bakımından, metin aksini öngörmedikçe, Anlaşmada tanımlanmamış her terim, bu Anlaşmaya konu teşkil eden vergilerin yer aldığı Devletin mevzuatında öngörülen anlamı taşır.

Madde 4

MUKİM

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, “bir Âkit Devletin mukimi” terimi, o Devletin mevzuatı gereğince yerleşme, ikametgâh, kanunî merkez, iş merkezi veya benzer yapıda diğer herhangi bir kriter nedeniyle vergi mükellefiyeti altına giren kişi anlamına gelir.

2. 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla bir gerçek kişi her iki Âkit Devlette de mukim olduğunda, bu kişinin statüsü aşağıdaki kurallara göre belirlenecektir :

a) Bu kişi, daimi olarak kalabileceği bir meskenin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir. Eğer bu kişinin her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir meskeni varsa, bu kişi kişisel ve ekonomik ilişkilerinin daha yakın olduğu Devletin mukimi kabul edilecektir (hayati menfaatlerin merkezi);

b) Eğer kişinin hayati menfaatlerinin merkezinin yer aldığı Devlet saptanamazsa veya kişinin her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir meskeni yoksa, bu kişi kalmayı âdet edindiği evin bulunduğu Âkit Devletin mukimi kabul edilecektir;

c) Eğer kişinin her iki Âkit Devlette de kalmayı âdet edindiği bir ev varsa veya her iki Devlette de böyle bir ev söz konusu değilse, bu kişi vatandaşı bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir;

d) Eğer kişi her iki Devletin de vatandaşıysa veya aksine her iki Devletin de vatandaşı değilse, Âkit Devletlerin yetkili makamları sorunu karşılıklı anlaşmayla çözeceklerdir.

3. 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla gerçek kişi dışındaki bir kişi her iki Âkit Devletin de mukimi olduğunda, bu kişi fiili iş merkezinin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir. Bununla beraber, bu kişi bir Âkit Devlette iş merkezine, diğer Âkit Devlette kanunî merkeze sahip olduğunda, kişinin bu Anlaşmanın amaçları bakımından hangi Devlette mukim olduğu hususunu, Âkit Devletlerin yetkili makamları karşılıklı anlaşmayla tespit edeceklerdir.

Madde 5

İŞYERİ

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından “işyeri” terimi, bir teşebbüsün işinin tamamen veya kısmen yürütüldüğü işe ilişkin sabit bir yer anlamına gelir.

2. “İşyeri” terimi özellikle şunları kapsama alır :

a) Yönetim yeri;

b) Şube;

c) Büro;

d) Fabrika;

e) Atölye;

f) Maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taş ocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı diğer herhangi bir yer.

3. “İşyeri” terimi bunun yanısıra altı ayı aşan bir süre devam eden bir inşaat şantiyesini, yapım, montaj veya kurma projesini ve bunlarla bağlantılı gözetim faaliyetlerini de kapsamına alır.

4. Bu maddenin daha önceki hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, “işyeri” teriminin aşağıdaki hususları kapsamadığı kabul edilecektir :

a) Teşebbüs olanaklarının, yalnızca teşebbüse ait malların veya ticarî eşyanın depolanması, teşhiri veya teslimi amacıyla kullanılması;

b) Teşebbüse ait mal ve ticarî eşya stoklarının yalnızca depolama, teşhir veya teslim amacıyla elde tutulması;

c) Teşebbüse ait mal ve ticarî eşya stoklarının yalnızca bir başka teşebbüse işlettirilmesi amacıyla elde tutulması;

d) İşe ilişkin sabit bir yerin yalnızca teşebbüse mal veya ticarî eşya satın alma veya bilgi toplama amacıyla elde tutulması;

e) İşe ilişkin sabit bir yerin teşebbüs için yalnızca hazırlayıcı veya yardımcı karakter taşıyan diğer herhangi bir işin yapılması amacıyla elde tutulması;

f) İşe ilişkin sabit bir yerin yalnızca, a) ile e) bentleri arasında bahsedilen faaliyetlerin bir veya birkaçını bir arada icra etmek için elde tutulması; ancak bu faaliyetlerin bir arada icra edilmesi sonucunda kendini gösteren toplu faaliyetin hazırlayıcı veya yardımcı karakterde olması şarttır.

5. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleriyle bağlı kalınmaksızın -6 ncı fıkra hükmünün uygulanacağı bağımsız nitelikteki acenta dışında- bir kişi, bir Âkit Devlette diğer Âkit Devletin bir teşebbüsü namına hareket ederse, aşağıdaki şartlarla bu teşebbüs, ilk bahsedilen Âkit Devlette bu kişinin gerçekleştirdiği her türlü faaliyet dolayısıyla bir işyerine sahip kabul edilecektir;

a) Eğer bu kişi, işe ilişkin sabit bir yerden yürütülebilecek 4 üncü fıkrada belirtilen türden faaliyetlerle sınırlı olmamak üzere, o Devlette teşebbüs adına mukavele akdetme yetkisine sahip olur ve bu yetkisini mutaden kullanırsa işyerinin varlığı kabul edilecektir. Ancak anılan fıkra hükmü çerçevesinde işe ilişkin sabit bir yerden yürütülen faaliyetler, bu yeri bir işyeri haline getirmeyecektir veya

b) Eğer bu kişi, böyle bir yetkisi olmamasına rağmen, teşebbüs adına düzenli olarak sevk ettiği mallardan veya ticarî eşyadan ilk bahsedilen Devlette mutaden mal veya ticarî eşya stoku bulundurursa, işyerinin varlığı kabul edilecektir.

6. Bir Âkit Devletin bir teşebbüsü diğer Âkit Devlette işlerini yalnızca, kendi işlerine olağan şekilde devam eden bir simsar, bir genel komisyon acentası veya bağımsız statüde diğer herhangi bir acenta vasıtasıyla yürüttüğü için bu diğer Devlette bir işyerine sahip kabul olunmayacaktır.

7. Bir Âkit Devletin mukimi olan bir şirket, diğer Âkit Devletin mukimi olan veya diğer Âkit Devlette ticarî faaliyette bulunan bir şirketi (bir işyeri vasıtasıyla veya diğer bir şekilde) kontrol eder, ya da onun tarafından kontrol edilirse bu şirketlerden herhangi biri diğeri için bir işyeri oluşturmayacaktır.

BÖLÜM III — GELİRİN VERGİLENMESİ

Madde 6

GAYRİMENKUL VARLIKLARDAN ELDE EDİLEN GELİR

1. Bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette bulunan gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir (tarım ve ormancılıktan elde edilen gelir dahil), bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. “Gayrimenkul varlık” terimi, bahse konu varlığın yer aldığı Âkit Devletin mevzuatına göre tanımlanacaktır. Terim her halükârda gayrimenkul varlığa müteferri varlıkları, tarım ve ormancılıkta kullanılan araçları ve hayvanları, özel hukuk hükümlerinin uygulanacağı gayrimenkul mülkiyetine ilişkin hakları, gayrimenkul intifa haklarını ve maden ocaklarının, kaynakların ve diğer doğal kaynakların işletme hakkından veya işletilmesinden doğan sabit, ya da değişken ödemeler üstündeki hakları kapsayacaktır; gemiler, vapurlar ve uçaklar gayrimenkul varlık sayılmayacaktır.

3. 1 inci fıkra hükümleri, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımından, kiralanmasından veya diğer herhangi bir şekilde kullanımından elde edilen gelire uygulanacaktır.

4. 1 inci ve 3 üncü fıkra hükümleri aynı zamanda, bir teşebbüsün gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelire de uygulanacaktır.

Madde 7

TİCARİ KAZANÇLAR

1. Bir Âkit Devlet teşebbüsüne ait kazanç, söz konusu teşebbüs diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunmadıkça, yalnız ilk bahsedilen Devlette vergilendirilecektir. Eğer teşebbüs yukarıda bahsedilen şekilde ticarî faaliyette bulunursa, kazanç bu diğer Devlette, işyerine atfedilebilen miktarla sınırlı olmak üzere, vergilendirilebilir.

2. 3 üncü fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsü diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunduğu anda, bu işyerine her iki Âkit Devlette de, aynı veya benzer koşullar altında, aynı veya benzer faaliyetlerde bulunan, tamamen ayrı ve bağımsız bir teşebbüsten ne miktarda bir ticarî kazanç elde etmesi beklenecekse aynı miktarda bir kazanç atfedilecektir.

3. İşyerinin kazancı belirlenirken, işyerinin bulunduğu Devlette veya başka herhangi bir yerde yapılan ve yönetim ve genel idare giderlerini de kapsamına alan, işyerinin amaçlarına uygun düşen giderlerin indirilmesine müsaade edilecektir. Bununla beraber, işyeri tarafından teşebbüsün ana merkezine veya diğer herhangi bir bürosuna patentlerin veya diğer hakların kullanımı karşılığında gayrimaddi hak bedeli, ücret veya diğer benzeri ödemelerin yapılması; verilen hizmet veya yönetim karşılığında komisyon ödenmesi; bankacılık teşebbüsleri hariç olmak üzere, işyerine ödünç olarak verilen paralar karşılığında faiz ödenmesi halinde, söz konusu meblağın gider olarak indirilmesine (gerçekten yapılan giderlerin geri ödenmesi hariç) müsaade edilmeyecektir.

4. İşyeri tarafından teşebbüs adına yalnızca mal ve ticarî eşya alınması dolayısıyla bu işyerine hiç bir kazanç atfedilmeyecektir.

5. Bundan önceki fıkraların amaçları bakımından, bu işyerine atfedilen kazanç, aksine makul ve geçerli bir neden olmadıkça, her yıl aynı yöntemle tespit edilecektir.

6. Türkiye'de mukim olan bir şirketin veya Türkiye'de fiili iş merkezine sahip olan bir derneğin Belçika'da yer alan işyerine atfedilebilen kazançlar, Belçika'da, Belçika vergi mevzuatına göre vergilendirilebilir. Bununla beraber vergi oranı, Belçika'da mukim olan bir şirketin kazancına uygulanan en yüksek oranı aşmayacaktır.

7. Kazanç, bu Anlaşmanın başka maddelerinde düzenlenen gelir unsurlarını da kapsamına aldığı anda, o maddelerin hükümleri bu madde hükümlerinden etkilenmeyecektir.

Madde 8

GEMİCİLİK, HAVA VE KARA TAŞIMACILIĞI

1. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletmeciliğinden elde ettiği kazanç, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

2. Bu maddenin amaçları bakımından, gemi, uçak veya kara nakil vasıtalarının uluslararası trafikte işletilmesinden elde edilen kazançlar, aşağıdaki kazançları da kapsamına alacaktır :

a) Gemi, uçak ve kara nakil vasıtalarının personel ve ekipmanıyla birlikte kiralanmasından veya yalnızca taşıt aracı olarak kiralanmasından elde edilen kazançlar;

b) Uluslararası trafikte kullanılan konteynerlerin (çekici, mavna ve konteyner taşımacılığı ile ilgili ekipmanlar dahil) kullanımından, bakımından ve kiralanmasından elde edilen kazançlar.

Ancak bunun için, söz konusu kazançların, 1 inci fıkrada belirtilen kazançların yanısıra, arızı olarak elde edilmiş olması gerekir.

3. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri aynı zamanda bir ortaklığa, bir bağlı işletmeye veya uluslararası işletilen bir acentaya iştirak dolayısıyla elde edilen kazançlara da uygulanacaktır.

Madde 9

BAĞIMLI TEŞEBBÜSLER

1. a) Bir Âkit Devlet teşebbüsü doğrudan veya dolaylı olarak diğer Âkit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında veya

b) Aynı kişiler doğrudan veya dolaylı olarak bir Âkit Devlet teşebbüsünün ve diğer Âkit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında

ve her iki halde de, iki teşebbüsün ticarî ve malî ilişkilerinde oluşan veya empoze edilen koşullar, bağımsız teşebbüsler arasında oluşması gereken koşullardan farklılaştığında, olması gereken; fakat bu koşullar dolayısıyla kendini göstermeyen kazanç, o teşebbüsün kazancına eklenip vergilendirilebilir.

2. Bir Âkit Devlet, kendi teşebbüslerinden birinin kazancına, diğer Âkit Devletin bir teşebbüsünün, bu diğer Devlette zaten vergilendirilmiş olan kazancını da ilave edip vergilendirmiş olabilir. Aynı zamanda, ilk bahsedilen Devlet teşebbüsünün kazancına ilave edilen bu kazanç, eğer her iki teşebbüs arasında oluşan koşullar, bağımsız teşebbüsler arasında geçerli olan koşullar olsaydı, zaten bu teşebbüs tarafından elde edilecek bir kazanç durumunda olabilir. Böyle bir durum kendini gösterdiğinde, eğer diğer Devlet bu düzenlemenin uygun ve haklı olduğu kanaatine varırsa, söz konusu kazanç üzerinden alınan verginin miktarında karşı düzeltmeyi yapmak durumundadır. Bu düzeltme yapılırken, bu Anlaşmanın diğer hükümleri göz önünde tutulacak ve gerektiğinde Âkit Devletlerin yetkili makamları birbirine danışacaktır.

Madde 10

TEMETTÜLER

1. Bir Âkit Devletin mukimi olan bir şirket tarafından diğer Âkit Devletin bir mukimine, ödenen temettüler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber söz konusu temettüler, temettüyü ödeyen şirketin mukimi olduğu Âkit Devletçe de kendi mevzuatına göre vergilendirilebilir; ancak temettünün gerçek lehdarı, diğer Âkit Devletin bir mukimi ise bu şekilde alınacak vergi aşağıdaki oranları aşmayacaktır :

a) Temettü elde eden, temettü ödeyen şirketin sermayesinin doğrudan doğruya en az yüzde 10'unu elinde tutan bir şirket ise (ortaklıklar hariç) gayrisafi temettü tutarının yüzde 15'i;

b) Tüm diğer durumlarda gayrisafi temettü tutarının yüzde 20'si.

3. Bu maddede kullanılan "temettü" terimi, hisse senetlerinden, intifa senetlerinden veya intifa haklarından, kurucu hisse senetlerinden veya alacak niteliğinde olmayıp kazanca katılmayı sağlayan diğer haklardan elde edilen gelirleri, bunun yanı sıra dağıtım yapan şirketin mukimi olduğu Devletin mevzuatına göre, vergileme yönünden hisse senetlerinden elde edilen gelirle aynı muameleyi gören gelirleri kapsar. Bu terim, aynı zamanda, Türkiye yönünden, yatırım fonundan elde edilen gelirleri ve Belçika yönünden, sermayesi hisseye bölünmüş şirket statüsünde bulunmayan Belçika mukimi bir şirketin ortaklarının, sermaye gelir olarak vergilendirilebilen yatırım gelirleri de -faiz şekline ödeme dahi- ifade eder.

4. Bir Âkit Devlet mukimi olan gerçek temettü lehdarı, temettüyü ödeyen şirketin mukim olarak bulunduğu diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa veya bir Türkiye mukimi, Belçika'da yer alan bu sabit yeri kullanarak Belçika'da serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve söz konusu temettü elde ediş olayı ile bu işyerinin ya da sabit yerin arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda, olayına göre, 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Bir Âkit Devlet şirketi diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunduğu anda, bu işyerinin bulunduğu Devlette 7 nci maddeye göre vergilendirildikten sonra, kalan kısım üzerinden 2 nci fıkranın a) bendi gereğince de vergilendirilebilir.

6. 5 inci fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet mukimi olan bir şirket diğer Âkit Devlette kazanç veya gelir elde ettiğinde, bu diğer Devlet, bu şirket tarafından ödenen temettüleri üzerinden herhangi bir vergi alamaz. Bunun istisnasını söz konusu temettüleri bu diğer Devletin mukimlerinden birine ödenmesi veya temettü elde ediş olayı ile bu diğer Devlette bulunan bir işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunması oluşturur. Aynı şekilde bu diğer devlet, bu şirketin dağıtılmamış kazançları üzerinden de bir dağıtılmayan kazanç vergisi alamaz. Dağıtılan temettüleri veya dağıtılmamış kazancın tamamen veya kısmen bu diğer Devlette elde edilen kazançdan oluşması durumu değiştirmez.

Madde 11

FAİZ

1. Bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devletin bir mukimine ödenen faiz, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, bu faiz elde edildiği Âkit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak faizin gerçek lehdarı diğer Âkit Devletin bir mukimi ise bu şekilde alınacak vergi, faizin gayrisafi tutarının yüzde 15'ini aşmayacaktır.

3. 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlette doğan faiz, diğer Âkit Devletin Hükümetine veya Merkez Bankasına ödeniyorsa doğduğu Devlette vergiden istisna edilecektir.

4. Bu maddede kullanılan "faiz" terimi, ipotek garantisine bağlı olsun olmasın veya borçlunun kazancını paylaşma hakkını tanımamasın, her nevi alaktan doğan gelirleri ve özellikle hazine bonolarından, tahvillerden ve bonolardan elde edilen gelirleri ve gelirin elde edildiği Devletin vergi mevzuatına göre ikrazat geliri sayılan diğer bütün gelirleri kapsar. Bununla beraber, bu maddenin amaçları yönünden faiz terimi, 10 uncu maddenin 3 üncü fıkrasının ikinci cümlesinde temettü olarak kabul edilen geliri kapsamayacaktır.

5. Bir Âkit Devlet mukimi olan gerçek faiz lehdarı, faizin elde edildiği diğer Âkit Devlette yeralan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa veya bir Türkiye mukimi, Belçika'da bulunan bir sabit yeri kullanarak Belçika'da serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve söz konusu faizin ödendiği alacak ile bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci, 2 nci ve 3 üncü fıkra hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda, olayına göre, 7 nci madde veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

6. Bir Âkit Devlet'in kendisi, politik alt bölümü, mahalli idaresi veya mukimi tarafından ödenen faizin, o Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, faiz ödeyen kişi mukim olsun ya da olmasın, bir Âkit Devlette faiz ödemeye neden olan borç-alacak ilişkisiyle bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olduğunda ve faiz bu işyerinden veya sabit yerden kaynaklandığında, söz konusu faizin işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

7. Alacak karşılığında ödenen faizin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında varolan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ilave ödeme, faizin doğduğu Âkit Devlette bu Devletin mevzuatına göre vergilendirilecektir.

Madde 12

GAYRİMADDİ HAK BEDELLERİ

1. Bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devletin bir mukimine ödenen gayrimaddi hak bedelleri, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, söz konusu gayrimaddi hak bedelleri elde edildikleri Âkit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehdarı diğer Âkit Devletin bir mukimi ise bu şekilde alınacak vergi, gayrimaddi hak bedelinin gayrisafi tutarının yüzde 10 unu aşmayacaktır.

3. Bu maddede kullanılan "gayrimaddi hak bedelleri" terimi, sinema filimleri, radyotelevizyon yayınlarında kullanılan filimler ve bantlar dahil olmak üzere edebi, artistik, bilimsel her nevi telif hakkının veya her nevi patentin, alameti farikanın, desen veya modelin, planın, gizli formül veya üretim yönteminin veya sınai, ticarî, bilimsel tecrübeye dayalı bilgi birikiminin kullanma imtiyazı, kullanma hakkı veya satışı ile 8 inci maddenin 2 nci fıkrasında bahsedilen teçhizatın dışında kalan sınai, ticarî, bilimsel teçhizatın kullanma imtiyazı veya kulnma hakkı karşılığında ödenen her türlü bedelleri kapsar.

4. Bir Âkit Devlet mukimi olan gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehdarı bu bedelin elde edildiği diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa veya bir Türkiye mukimi, Belçika'da bulunan bir sabit yeri kullanarak Belçika'da serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve söz konusu bedelin ödendiği hak veya varlık ile bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, bu maddenin 1 inci ve 2 nci fıkrâ hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci madde veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Bir Âkit Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahalli idaresi veya mukimi tarafından ödenen gayrimaddi hak bedelinin, o Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, gayrimaddi hak bedelini ödeyen kişi mukim olsun ya da olmasın, bir Âkit Devlette gayrimaddi hak bedelini ödeme yükümlülüğü ile bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olduğunda ve bu gayrimaddi hak bedeli bu işyerinden veya sabit yerden kaynaklandığında, söz konusu gayrimaddi hak bedelinin işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

6. Kullanım, hak veya bilgi karşılığında ödenen gayrimaddi hak bedelinin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında varolan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve gerçek lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ilave ödeme, gayrimaddi hak bedelinin doğduğu Âkit Devlette bu Devletin mevzuatına göre vergilendirilebilecektir.

Madde 13

SERMAYE DEĞER ARTIŞ KAZANÇLARI

1. Bir Âkit Devlet mukimince, diğer Âkit Devlette yer alan ve 6 ncı maddede tanımlanan bir gayrimenkul varlığın elden çıkarılmasından elde edilen kazanç, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyerinin ticarî varlığına dahil menkul varlıkların veya bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette serbest meslek faaliyeti icra etmek üzere kullandığı bir sabit yere ait menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazanç, bu işyerinin (yalnız veya tüm teşebbüsle birlikte) veya sabit yerin elden çıkarılmasından doğan kazanç da dahil olmak üzere, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

3. Bir Âkit Devlet teşebbüsünce uluslararası trafikte işletilen gemi, uçak ve kara nakil vasıtalarının veya söz konusu gemi, uçak ve kara nakil vasıtalarının işletilmesiyle ilgili menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazanç, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

4. 1 inci, 2 nci ve 3 üncü fıkralarda değinilenler dışında kalan varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar yalnızca, elden çıkarmanın mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

5. 4 üncü fıkra hükümleri, bir Âkit Devletin kendi mevzuatına göre, diğer Âkit Devletin bir mukiminin ilk bahsedilen Devlette mukim bir şirketin ihraç ettiği hisse senetlerini veya tahvilleri (o Devletin bir menkul kıymetler borsasına kaydedilmiş hisse senetleri ve tahvilleri hariç) ilk bahsedilen Devletin bir mukimine devretmesi dolayısıyla elde ettiği kazançlar üzerinden vergi alma hakkını etkilemeyecektir. Ancak bunun için, söz konusu hisse senetlerinin veya bonoların iktisabı ile elden çıkarılması arasındaki sürenin bir yılı geçmemesi gerekir.

Madde 14

SERBEST MESLEK FAALİYETLERİ

1. Bir Âkit Devlet mukiminin serbest meslek faaliyetleri veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetler dolayısıyla elde ettiği gelir, yalnız bu Devlette vergilendirilebilecektir. Bununla beraber, eğer bu faaliyetler diğer Devlette icra edilirse ve

(a) Bu mukim bu diğer Devlette bu faaliyetleri icra etmek için sürekli kullanabileceği bir sabit yere sahip ise veya

(b) Kişi bu diğer Devlette söz konusu faaliyetleri icra etmek amacıyla, herhangi bir kesintisiz 12 aylık dönemde, bir veya birkaç seferde toplam 183 gün veya daha fazla kalırsa, söz konusu gelir, aynı zamanda diğer Âkit Devlette de vergilendirilebilir.

Böyle bir durumda olayına göre, ya yalnızca söz konusu sabit yere atfedilebilen gelir ya da yalnızca bu diğer Devlette bulunulan süre içinde icra edilen faaliyetlerden elde edilen gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün serbest meslek faaliyetleri veya benzer nitelikteki diğer faaliyetler dolayısıyla elde ettiği gelir, yalnız bu devlette vergilendirilebilecektir. Bununla beraber, eğer bu faaliyetler diğer Devlette icra edilirse ve

3499

10 . 11 . 1988

(a) Teşebbüs, bu faaliyetleri icra etmek üzere bu diğer Devlette bir işyerine sahip olursa veya

(b) Faaliyetlerin icra edildiği süre veya süreler, herhangi bir kesintisiz 12 aylık dönemde toplam 183 günü aşarsa,

söz konusu gelir, aynı zamanda bu diğer Âkit Devlette de vergilendirilebilir.

Böyle bir durumda olayına göre, ya yalnızca söz konusu işyerine atfedilebilen gelir ya da yalnızca bu diğer Devlette icra edilen faaliyetlere atfedilebilen gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir. Her iki durumda da bu teşebbüs, söz konusu gelir dolayısıyla bu diğer Âkit Devlette 7 nci madde hükümlerine göre vergilendirilmeyi, yani söz konusu gelir bu diğer Devlette bulunan bir işyerine atfedilebilirmiş gibi vergilendirilmeyi tercih edebilir. Bu tercih bu diğer Devletin söz konusu gelir üzerinden tevkifat suretiyle vergi alma hakkını etkilemeyecektir.

3. “Serbest meslek faaliyetleri” terimi, özellikle bağımsız olarak yürütülen bilimsel, edebi, artistik, eğitici ve öğretici faaliyetleri, bunun yanısıra, doktorların, avukatların, mühendislerin, mimarların, dişçilerin, muhasebecilerin bağımsız faaliyetlerini ve özel mesleki bilgi ve maharet gerektiren diğer faaliyetleri kapsamına alır.

Madde 15

BAĞIMLI FAALİYETLER

1. 16, 18, 19, 20 ve 21 inci madde hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet mukiminin bir hizmet akdi dolayısıyla elde ettiği ücret, maaş ve diğer benzeri menfaatler, bu hizmet diğer Âkit Devlette ifa edilmedikçe, yalnız ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir. Eğer hizmet diğer Devlette ifa edilirse, buradan elde edilen gelir diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette ifa ettiği hizmet dolayısıyla elde ettiği gelir, eğer :

a) Bu mukim bu diğer Devlette bir takvim yılı içinde bir veya bir kaç seferde toplam 183 günü aşmamak üzere kalırsa ve

b) Ödeme, bu diğer Âkit Devletin mukimi olmayan bir işveren tarafından veya böyle bir işveren adına yapılırsa ve

c) Ödeme, işverenin diğer Devlette sahip olduğu bir işyerinden veya sabit yerden yapılmazsa,

yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir.

3. Bu maddenin bundan önceki hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devletin bir teşebbüsünce uluslararası trafikte işletilen bir gemi, uçak veya kara nakil vasıtasında ifa edilen bir hizmet dolayısıyla elde edilen gelir, bu Devlette vergilendirilebilir.

Madde 16

MÜDÜRLERE YAPILAN ÖDEMELER

1. Bir Âkit Devlet mukiminin, diğer Âkit Devlet mukimi olan ve sermayesi hisselerle bölünmüş bulunan bir şirketin yönetim kurulunun veya benzeri bir organının üyesi olması dolayısıyla eline geçen ücret ve diğer benzeri ödemeler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir. Bu fıkra hükümleri, aynı zamanda, bu şirketin mukim olduğu Âkit Devletin mevzuatına göre, bundan önceki cümlede bahsedilen kişinin ifa ettiği görevlerle benzer yapıda olduğu kabul edilen görevlerin ifasından kaynaklanan ödemelere de uygulanacaktır.

2. 1 inci fıkrâ hükümlerinin uygulanacağı bir kişinin, bu şirkette ifa ettiği yönetime ilişkin veya teknik yapıdaki gündelik görevlerden elde ettiği ücretler, 15 inci madde hükümlerine göre vergilendirilebilir.

Madde 17

ARTİST VE SPORCULAR

1. 14 üncü maddenin 1 inci fıkrası ve 15 inci madde hükümleriyle bağı kalınmaksızın, bir Âkit Devlet mukimi olan ve tiyatro, sinema, radyo, televizyon artistliği yapan veya muzisyen olarak çalışan bir sanatçının ve bunun yanısıra bir sporcunun diğêr Âkit Devlette icra ettiği bu nitelikteki şahsi faaliyetler dolayısıyla elde ettiği gelir, bu diğêr Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir sanatçının ya da sporcunun icra ettiği bu nitelikteki faaliyetlerden doğan gelir, sanatçının veya sporcunun kendisine değıl de bir başkasına yönelirse, bu gelir 7, 14 ve 15 inci madde hükümleriyle bağı kalınmaksızın, sanatçı ya da sporcunun faaliyetlerinin icra edildiğı Âkit Devlette vergilendirilebilir.

3. Sanatçı veya sporcuların bir Âkit Devlette yaptıkları ziyaret, diğêr Âkit Devletin kendisinin, bir politik alt bölümünün veya bir mahalli idaresinin kamusal fonlarından önemli ölçüde destekleniyorsa, bu faaliyetlerden elde edilen gelire, 1 inci ve 2 nci fıkrâ hükümleri uygulanmayacaktır. Böyle bir durumda bu gelir, yalnızca bu diğêr Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

Madde 18

EMEKLİ MAAŞLARI

1. 19 uncu maddenin 1 inci fıkrâ hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet mukimi- ne geçmiş çalışmalarının karşılığında ödenen emekli maaşlarıyla sağlanan diğêr benzeri menfaatler ve düzenli ödemeler, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

2. Bir Âkit Devletin sosyal güvenlik mevzuatına göre veya bu Devletin sosyal refah amacıyla oluşturduğu bir kamu programı altında düzenli veya düzensiz olarak ödenen emekli maaşlarıyla sağlanan diğêr menfaatler, bu Devlette vergilendirilebilir. Bununla beraber, menfaattar gerçek kişinin, mukim olduğu Âkit Devletin vatandaşı olması durumunda, söz konusu emekli maaşlarıyla diğêr menfaatler, yalnızca mukim olunan Devlette vergilendirilebilecektir.

3. “Düzenli ödeme” terimi, para veya parayla ölçülebilir bir menfaat karşılığında tam ve yeterli ödemede bulunma taahhüdünü mutazammın, ömür boyu veya belirli ya da belirlenebilir bir süre, belirli zamanlarda düzenli olarak ödenen belli bir meblağı ifade eder.

Madde 19

KAMU GÖREVLERİ

1. Bir Âkit Devletin kendisine, politik alt bölümüne veya mahalli idaresine bir kamu görevi dolayısıyla bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında, bu Devlet, alt bölüm veya idare tarafından veya bunlarca oluşturulan fonlardan sağlanan menfaatler, emekli maaşları da dahil, bu Devlette vergilendirilebilecektir.

2. Bir Âkit Devletin kendisi, politik alt bölümü veya mahalli idaresi tarafından yürütülen ticarî faaliyetlerle bağlantılı hizmetler karşılığında sağlanan menfaatlere ve emekli maaşlarına 15, 16 ve 18 inci maddelerin hükümleri uygulanacaktır.

Madde 20

PROFESÖRLER

Bir Âkit Devlet mukimi olup, diğer Âkit Devlette, bir üniversite veya resmen tanınmış diğer bir eğitim kuruluşunda iki yılı aşmayan bir süre öğretim veya bilimsel araştırma yapmak amacıyla geçici olarak bulunan profesörlere ve diğer öğretmenlere ödenen bütün paralar, yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir. Ancak bunun için, söz konusu paraların bu diğer Devlet dışındaki kaynaklardan elde edilmesi zorunludur.

Madde 21

ÖĞRENCİLER

Bir Âkit Devleti ziyaret etmeden hemen önce diğer Âkit Devletin mukimi olan ve ilk bahsedilen Devlette, stajyer statüsünde veya bir üniversite, kolej veya okul öğrencisi statüsünde geçici bir zaman için bulunan bir gerçek kişinin, aşağıda belirtilen gelirleri, ilk bahsedilen Devlette vergiden istisna edilecektir.

a) Diğer Âkit Devletten bu kişiye, geçim, öğrenim veya mesleki eğitim için gönderilen paralar ve

b) Bu kişinin öğrenimi veya mesleki eğitimi ile ilgili uygulama alışkanlıkları kazanmak üzere, ilk bahsedilen devlette, bir takvim yılında toplam 183 günü geçmeyen bir süre veya sürelerde ifa ettiği şahsi hizmetlerden kaynaklanan ve bu kişinin geçimi, öğrenimi veya mesleki eğitimi için yeterli miktarda olan ücretler.

Madde 22

DİĞER GELİRLER

1. Bir Âkit Devlet mukiminin, nerede doğarsa doğsun, bu Anlaşmanın daha önceki maddelerinde ele alınmayan gelir unsurları, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

2. 6 ncı maddenin 2 nci fıkrasında tanımlanan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelir hariç olmak üzere, bir Âkit Devlet mukimi olan ve diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette veya bir sabit yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunan bir kişinin, söz konusu işyeri ya da sabit yer ile etkin bir şekilde bağlantılı bir hak veya varlıktan bir gelir elde etmesi halinde, bu gelire 1 inci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda olayına göre, 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

BÖLÜM IV — ÇİFTE VERGİLENDİRMENİN ÖNLENMESİ

Madde 23

ÇİFTE VERGİLENDİRMENİN ÖNLENMESİ

1. Belçika'da çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde önlenecektir.

a) Bir Belçika mukimi, bu Anlaşma hükümlerine göre Türkiye'de vergilendirilebilen; ancak aşağıda b) ve c) bentlerinde ele alınmayan ve 10 uncu maddenin 2 nci fıkrası, 11 inci maddenin 2 ve 7 nci fıkraları ile 12 nci maddenin 2 ve 6 ncı fıkralarında belirtilenlerin dışında kalan gelir elde ettiğinde, Belçika söz konusu geliri vergiden istisna edecektir. Ancak Belçika, bu mukimin geriye kalan gelirine ilişkin vergi miktarını hesaplarken, istisna gelir sanki vergiden istisna edilmiş gibi bir vergi oranı uygulayabilir.

b) Bir Belçika mukiminin, Belçika vergisi yönünden, toplamaya tabi tuttuğu gelir içinde, 10 uncu maddenin 2 nci fıkrasına göre vergilendirilen; ancak aşağıdaki c) bendi kapsamına girmedikinden, Belçika vergisinden müstesna olmayan temettüler; 11 inci maddenin 2 nci veya 7 nci fıkralarına göre vergilendirilen faizler veya 12 nci maddenin 2 nci veya 6 ncı fıkralarına göre vergilendirilen gayrimaddi hak bedelleri yer almış olabilir. Böyle bir durumda, söz konusu gelir unsurlarına ilişkin Belçika vergisinden, Belçika mevzuatının yabancı vergilere ilişkin hükümlerinde öngörülen şartlar ve oranlar altında, sabit bir oranda yabancı verginin mahsubuna müsaade edilecektir.

Belçika kendi mevzuat hükümlerine bakmaksızın, bu Anlaşmanın hüküm ifade etmeye başladığı yıldan itibaren on yıl süreyle, bu bentte öngörülen mahsup imkânını, Türkiye mevzuatı ve bu Anlaşmaya göre temettü, faiz ve gayrimaddi hak bedelleri üzerinden alınması gereken; fakat Türkiye'nin ekonomik kalkınmasını teşvik etmek üzere getirilen özel hükümler çerçevesinde kaldırılan veya oranı düşürülen vergiler için de tanıyacaktır. Bununla beraber bu hüküm kapsamı, Türkiye tarafından tek taraflı olarak, bütün dar mükelleflere tanınan vergi muafiyet ve indirimlerini içine alacak şekilde genişletilmeyecektir.

c) Belçika'da mukim olan bir şirket, Türkiye'de mukim ve sermayesi hisselerle bölünmüş bir şirketin hisse senetlerine sahip olduğunda, Türkiye'de mukim şirket tarafından bu şirkete ödenen ve 10 uncu maddenin 2 nci fıkrasına göre Türkiye'de vergilendirilebilen temettüler, Belçika'da kurumlar vergisinden istisna edilecektir. Ancak bunun için, bu iki şirketin Belçika'da mukim olması halinde de bu istisnanın tanıyıyor olması şarttır.

d) Belçika mevzuatı uyarınca Belçika'da mukim bir teşebbüsün Türkiye'de bulunan bir işyerinden kaynaklanan zararının, bu teşebbüsün Belçika'da vergiye tabi kazancından fiilen indirilmesi halinde ve aynı zamanda söz konusu zararın Türkiye'de işyeri kazancından geçmiş yıl zararı olarak indirilip, bu kazancın vergi dışı tutulması durumunda, Belçika'da, söz konusu işyerine, diğer vergilendirme dönemlerine ilişkin olarak atfedilebilen kazanç için, a) bendinde öngörülen vergi istisnası uygulanmayacaktır.

2. Türkiye'de çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde önlenecektir :

a) Bir Türkiye mukimi, (b) ve (c) bentlerinde belirtilen gelirler hariç olmak üzere, bu Anlaşma hükümlerine göre Belçika'da vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, Türkiye bu geliri vergiden istisna edecektir. Ancak Türkiye, bu kişinin geriye kalan gelirine ilişkin vergiyi hesaplarken, istisna gelir sanki vergiden istisna edilmemiş gibi bir vergi oranı uygulayabilir.

b) Bu Anlaşma hükümlerine göre Belçika'da ödenen vergi, yabancı vergilerin mahsubuna ilişkin Türk vergi mevzuatı hükümleri uyarınca, aşağıda sayılan gelirler üzerinden Türkiye'de ödenen vergiden mahsup edilecektir :

- i) (c) bendinde kavranmayan temettüler;
- ii) Faizler;
- iii) Gayrimaddi hak bedelleri;
- iv) 13 üncü maddenin 5 inci fıkrası gereğince Belçika'da vergilendirilebilen, varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar.

Bununla beraber, bu mahsup, Belçika'da vergilendirilebilen gelir için, mahsupdan önce Türkiye'de hesaplanan vergi miktarını aşmayacaktır.

c) Türkiye'de mukim olan bir şirket, Belçika'da mukim ve sermayesi hisselerle bölünmüş bir şirketin hisse senetlerine sahip olduğunda, Belçika'da mukim şirket tarafından bu şirkete ödenen ve 10 uncu maddesinin 2 nci fıkrasına göre Belçika'da vergilendirilebilen temettüleri, Türkiye'de kurumlar vergisinden istisna edilecektir. Ancak bunun için, bu iki şirketin Türkiye'de mukim olması halinde de iştirak kazançlarının vergi dışı tutuluyor olması şarttır.

BÖLÜM V — ÖZEL HÜKÜMLER

Madde 24

AYRIM YAPILMAMASI

1. Bir Âkit Devletin vatandaşları diğer Âkit Devlette o Devletin vatandaşlarının aynı koşullarda karşı karşıya kaldıkları veya kalabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır. Bu hüküm, 1 inci madde hükümlerine bakılmaksızın, Âkit Devletlerden birinin veya ikisinin mukimi olmayan kişilere de uygulanacaktır.

2. 7 nci maddenin 6 ncı fıkrası ve 10 uncu maddenin 5 inci fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyeri, bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten bir teşebbüsüne göre daha az lehe bir vergilemeyle karşı karşıya kalmayacaktır.

3. 9 uncu maddenin 1 inci fıkrası, 11 inci maddenin 7 nci fıkrası veya 12 nci maddenin 6 ncı fıkrası hükümlerinin uygulanacağı haller hariç olmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsünün vergi matrahı belirlenirken, bu teşebbüsün diğer Âkit Devletin bir mukimine yaptığı faiz, gayrimaddi hak bedeli şeklindeki ödemelerle diğer ödemeler, bu ödemeler sanki ilk bahsedilen Devletin bir mukimine yapılmış gibi aynı şekilde indirilebilecektir.

4. Bir Âkit Devletin, diğer Âkit Devletin bir veya bir kaç mukimi tarafından, doğrudan doğruya veya dolaylı olarak, kısmen veya tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen teşebbüsleri, ilk bahsedilen Devlette, benzeri teşebbüslerin tabi oldukları veya olabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

5. Bu madde hükümleri, bir Âkit Devletin kendi mukimlerine şahsi ve ailevi durumları dolayısıyla uyguladığı şahsi indirim, muafiyet ve matrah indirimlerini diğer Âkit Devlet mukimlerine de uygulama zorunda olduğu yönünde anlaşılacaktır.

Madde 25

KARŞILIKLI ANLAŞMA USULÜ

1. Bir Âkit Devlet mukimi, Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin işlemlerinin kendisi için bu Anlaşma hükümlerine uygun düşmeyen sonuçlar yarattığı veya yaratacağı kanaatine vardığında, bu devletlerin millî mevzuatlarında öngörülen müracaat usulleriyle bağlı kalmaksızın, durumu mukimi olduğu Âkit Devletin yetkili makamına arz edebilir. Bu kişinin durumu 24 üncü maddenin 1 inci fıkrasına uygun düşerse, o zaman vatandaşı olduğu Âkit Devletin yetkili makamına başvurabilir. Söz konusu müracaat, Anlaşma hükümlerine aykırı düşen vergilemenin tebliğini takip eden üç yıl içinde yapılmalıdır.

2. Söz konusu yetkili makam, itirazı haklı bulmakla beraber kendisi tatminkâr bir çözüme ulaşamadığı takdirde, bu Anlaşmaya ters düşen bir vergilemeyi önlemek amacıyla, diğer Âkit Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşmaya gayret sarfedecektir.

3. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşmanın yorumundan veya uygulamasından kaynaklanan her türlü güçlüğü ve tereddütü karşılıklı anlaşmayla çözmek için gayret göstereceklerdir.

4. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşma hükümlerinin uygulanması için gerekli olan idarî tedbirler üzerinde ve özellikle her bir Âkit Devlet mukiminin, diğer Devlette, bu Anlaşmanın sağladığı vergi istisna veya indirimlerinden yararlanabilmesi için ibraz etmek mecburiyetinde olduğu ispat edici belgeler üzerinde mutabakata varacaklardır.

5. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşmanın uygulanmasıyla ilgili olarak birbirleriyle doğrudan doğruya haberleşebilirler.

Madde 26

BİLGİ DEĞİŞİMİ

1. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşma hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri; bunun yanısıra bu Anlaşmayla uyumsuzluk göstermediği sürece, bu Anlaşma kapsamına giren vergilerle ilgili iç mevzuat hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri değişime tabi tutacaklardır. Bilgi değişimi 1 inci madde ile sınırlı değildir. Bir Âkit Devlet tarafından alınan her türlü bilgi, o Devletin kendi iç mevzuatı çerçevesinde elde ettiği bilgiler gibi gizli tutulacak ve yalnızca bu Anlaşmada belirtilen vergilerin tahakkuk veya tahsilatına veya cebri icra ya da cezasına veya bu hususlardaki şikâyet ve itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara (adlî makamlar ve idarî kuruluşlar dahil) verilebilecektir. Bu kişi veya makamlar söz konusu bilgileri yalnızca yukarıda belirtilen amaçlar doğrultusunda kullanacaklardır. Bu kişi veya makamlar söz konusu bilgileri mahkeme duruşmalarında veya adli kararlar alınırken açıklayabilirler.

2. 1 inci fıkra hükümleri, hiçbir surette Âkit Devletlerden birini :

a) Kendinin veya diğer Âkit Devletin mevzuatına veya idarî alışkanlıklarına uymayacak idarî önlemler alma;

b) Kendinin veya diğer Âkit Devletin mevzuatı veya normal idarî işlemleri çerçevesinde elde edilemeyen bilgileri sunma;

c) Herhangi bir ticarî, sınaî, meslekî sırrı veya ticarî işlemi alenî hale getiren bilgileri veya aleniyeti kamu düzenine aykırı düşen bilgileri verme;

yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanamaz.

3. Bir Âkit Devletin yetkili makamının talebi halinde, diğer Âkit Devletin yetkili makamı, müracaatta bulunan Devletin yetkili makam temsilcilerinin, kendisine müracaat edilen Devlette yürütülen bir vergi incelemesinin belirli bir kısmında gözlemci olarak bulunmalarına müsaade edebilir. Talep kabul edilirse, kendisine müracaat edilen Devletin yetkili makamı, müracaatçı Devletin yetkili makamına, vergi incelemesinin usul ve şartlarını bildirecektir. İncelemeyle ilgili bütün kararlar kendisine müracaat edilen Devletçe alınacaktır.

Madde 27

TAHSİLATTA YARDIMLAŞMA

1. Âkit Devletler, bu Anlaşmanın 2 nci maddesinde bahsedilen vergiler ile bunlara ilave vergilerden ve bu vergilerin ek, faiz, gider ve ceza hukuku sınırlarına girmeyen para cezalarından kaynaklanan amme alacaklarına ilişkin olarak belge temininde ve bu alacakların tahsilinde birbirlerine yardım edeceklerdir.

2. Bir Âkit Devletin yetkili makamının talebi üzerine, diğer Âkit Devletin yetkili makamı, kendi vergi alacağı ile ilgili belge temininde uygulanan mevzuat hükümlerine ve idarî işlemlere uymak suretiyle, talepte bulunana, 1 inci fıkrada belirtilen vergi alacakları ile ilgili olan ve ilk bahsedilen Devletten kaynaklanan belgeleri temin edecektir. Bu kapsama, mahkeme kararlarıyla ilgili olan belgeler de dahildir.

3. Bir Âkit Devletin yetkili makamının talebi üzerine, diğer Âkit Devletin yetkili makamı, kendi vergi alacaklarının tahsiline uygulanan mevzuat hükümlerine ve idarî işlemlere uymak suretiyle, 1 inci fıkrada belirtilen ve ilk bahsedilen Devlette vadesi gelmiş olup, bundan böyle dava konusu yapılamayacak olan vergi alacaklarını tahsil edecektir. Bu vergi talepleri, kendisine talepte bulunulan Devlette işleme konulacak; fakat bu Devletin kendi vergi alacaklarına göre hiç bir öncelik kazanmayacaktır. Kendisine talepte bulunulan Devlet, başvuruda bulunan Devletin mevzuatının ve idarî uygulamalarının müsaade etmediği hiçbir cebri icra tedbirini alma zorunluluğu altında tutulmayacaktır.

4. Bir vergi alacağının tahsiline ilişkin yardım talebine, başvuran Devlette cebri icraya izin veren belgenin bir resmî örneği eşlik edecek ve nihâf mümkün olduğu takdirde idarî karar veya mahkeme kararının bir örneği de eklenecektir.

5. Bir Âkit Devletin yetkili makamının talebi üzerine, diğer Âkit Devletin yetkili makamı, bir vergi alacağının tahsilini teminat altına almak üzere, bu vergi alacağı henüz nihâf tahakkuka bağlanmamış veya dava safhasında olsa veya henüz cebri icraya izin veren belgeye bağlanmamış olsa bile, gerekli ihtiyat tedbirlerini alacaktır. Bu tedbirler için 3 üncü fıkra hükümleri aynen uygulanacaktır.

6. Bir Âkit Devletin yetkili makamına, bu maddeye istinaden sunulan bütün bilgilere de 26 ncı maddenin 1 inci fıkra hükümleri uygulanacaktır.

Madde 28

ANLAŞMA ETKİ ALANININ SINIRLARI

1. Bu Anlaşma hükümleri, Belçika'da mukim olan bir şirketin, kendi hisse senetlerini satın alması durumunda veya aktiflerini dağıtması durumunda Belçika mevzuatına göre tabi olduğu vergilendirmeyi engellemeyecektir.

2. Bu Anlaşmanın hiç bir hükmü, diploması ve konsolosluk memurlarının, devletler hukukunun genel kuralları ve özel anlaşma hükümleri uyarınca yararlandıkları malî ayrıcalıkları etkilemeyecektir.

3. Bu Anlaşmanın amaçları yönünden, bir Âkit Devletin diplomatik veya konsolosluk misyon üyesi olup, diğer Âkit Devlette veya bir üçüncü Devlette bulunan ve gönderen Devletin vatandaşı olan kişiler, eğer gönderen devlet mukimlerinin gelir üzerinden ödenecek vergilerde tabi oldukları mükellefiyetlere orada aynen tabi tutulurlarsa, bu durumda gönderen Devletin mukimi olarak kabul edileceklerdir.

Bu Anlaşma, bir Âkit Devlette bulunan ve her iki Âkit Devlette de gelir üzerinden alınan vergiler yönünden mukim muamelesi görmeyen, uluslararası kuruluşlara, bunların organ ve memurlarına ve bir üçüncü Devletin diplomasi ve konsolosluk memurlarına uygulanmayacaktır.

BÖLÜM VI — SON HÜKÜMLER

Madde 29

YÜRÜRLÜĞE GİRME

1. Herbir Âkit Devlet, bu Anlaşmanın yürürlüğe girmesi için kendi mevzuatında görülen işlemlerin tamamlandığını diğer Âkit Devlete bildirecektir. Anlaşma, bu bildirimlerden sonuncusunun yapıldığı tarihten sonraki onbeşinci günde yürürlüğe girecektir.

2. Anlaşma hükümleri :

a) Türkiye’de, bu Anlaşmanın yürürlüğe girdiği yılı izleyen takvim yılının Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan her vergilendirme dönemine ilişkin vergiler için;

b) Belçika’da :

i) Gelir üzerinden kaynakta kesilen vergiler yönünden, bu Anlaşmanın yürürlüğe girdiği yılı takip eden takvim yılının Ocak ayının birinci günü veya daha sonra ödenen veya borçlanılan miktarlar için;

ii) Gelir üzerinden alınan diğer vergiler yönünden, bu Anlaşmanın yürürlüğe girdiği yılı takip eden takvim yılının Aralık ayının otuzbirinci günü veya daha sonra sona eren vergilendirme dönemlerine ilişkin vergilere,

uygulanacaktır.

3. Bu maddenin 2 nci fıkraya hükümlerine bakılmaksızın, 8 inci madde hükümleri, uluslararası trafikte uçakların işletilmesinden sağlanan kazançlar yönünden, 1987 yılı Ocak ayının birinci günü veya daha sonra elde edilen gelirler üzerinden alınacak vergilere uygulanacaktır.

Madde 30

YÜRÜRLÜKTEN KALKMA

1. Bu Anlaşma, bir Âkit Devlet tarafından feshedilinceye kadar yürürlükte kalacaktır. Her bir Âkit Devlet, bu Anlaşmayı, yürürlüğe girme tarihinden sonra gelen beşinci yılın bitiminden itibaren, en az altı ay önce diplomatik yollardan fesih ihbarnamesi vermek suretiyle, her hangi bir takvim yılının sonu itibarıyla feshedebilir.

2. Böyle bir durumda, Anlaşma :

a) Türkiye’de, fesih ihbarnamesinin verildiği yılı izleyen takvim yılının Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan her vergilendirme dönemine ilişkin vergiler için;

b) Belçika’da :

i) Gelir üzerinden kaynakta kesilen vergiler yönünden, fesih ihbarnamesinin verildiği yılı takip eden takvim yılının Ocak ayının birinci günü veya daha sonra ödenen veya borçlanılan miktarlar için;

- ii) Gelir üzerinden alınan diğer vergiler yönünden, yukarıda bahsedilen yılın Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan vergilendirme dönemlerine ilişkin vergiler için,

hüküm ifade etmeyecektir.

PROTOKOL

Türkiye Cumhuriyeti ile Belçika Krallığı arasında gelir üzerinden alınan vergilerde çifte vergilendirmeyi önleyen bir Anlaşma imzalayan taraflar, aşağıdaki hükümlerin Anlaşmanın bir bölümünü oluşturduğu hususunda anlaşmışlardır.

1. 5 inci maddenin 5 inci ve 6 ncı fıkralarıyla ilgili olarak :

Bir bağımsız acentanın, namına mal veya ticarî eşya tesliminde bulunduğu teşebbüsün söz konusu mal veya ticarî eşyalarını yalnızca stokta bulundurması dolayısıyla bağımsızlık niteliğini kaybetmeyeceği anlaşılmaktadır. Bunun için, aynı işlemin mutaden bağımsız teşebbüsler arasında da gerçekleşmesi zorunludur.

2. 7 nci maddenin 1 inci fıkrasıyla ilgili olarak :

Bir işyerinden yapılan mal veya ticarî eşya satışının aynısı veya benzerinin gerçekleştirilmesinden veya diğer ticarî faaliyetlerin aynısı veya benzerinin yürütülmesinden elde edilen kazanç bu işyerine atfedilebilir. Ancak bunun için, bu işleme, işyerinin bulunduğu Âkit Devlette vergiden kaçınmak için başvurulduğunun kanıtlanması gerekir.

3. 7 nci maddenin 5 inci fıkrasıyla ilgili olarak :

Âkit Devletlerin, diğer Âkit Devlet teşebbüslerinin işyerine atfedilebilecek kazancı belirlerken, kendi iç mevzuat hükümlerini uygulamada serbest olduğu anlaşılmaktadır. Ancak bunun için, söz konusu hükümlerin, söz konusu işyerlerini, aynı faaliyetleri sürdüren ilk bahsedilen Devlet teşebbüsleri ile kıyaslandığında, ayrıma tabi tutulmaması ve bu hükümlerin uygulanmasından doğan sonucun, 7 inci maddede öngörülen prensiplerle uygunluk göstermesi şarttır.

4. 10 uncu maddenin 2 nci fıkrasıyla ilgili olarak :

10 uncu maddenin 2 nci fıkrası hükümlerinden sapma olarak,

a) Türk mevzuatı hükümleri ve ilerideki değişiklikler gereğince, Belçika'da mukim bir şirket Türkiye'de mukim bir şirketten elde ettiği temettüleri dolayısıyla gelir üzerinden alınan vergilere tabi tutulmadığı sürece, 10 uncu maddenin 2 nci fıkrasının a) ve b) bentlerinde öngörülen oranlar, Türkiye'de mukim bir şirketin Belçika'da mukim bir şirketten elde ettiği temettülerde yüzde 5'e indirilecektir.

b) Belçika mevzuatı hükümleri ve ilerideki değişiklikler gereğince, Belçika'da mukim bir şirket Türkiye'de mukim bir şirketten elde ettiği temettüleri dolayısıyla kurumlar vergisine tabi tutulmadığı sürece, 10 uncu maddenin 2 nci fıkrasının a) ve b) bentlerinde öngörülen oranlar, aşağıdaki oranlara indirilecektir :

- i) Türkiye'de mukim bir şirketin, Belçika'da mukim bir şirkete ödediği temettüleri yönünden yüzde 10'a;
ii) Belçika'da mukim bir şirketin Türkiye'de mukim bir şirkete ödediği temettüleri yönünden yüzde 5'e.

3499

10 . 11 . 1988

5. 10, 11 ve 12 nci maddeler ile ilgili olarak :

“Gerçek lehdar” teriminin, bir üçüncü ülke mukiminin Türkiye veya Belçika’dan elde ettiği temettü, faiz ve gayrimaddi hak bedellerinde bu Anlaşmadan yararlanmasını önleme yönünde yoruma tabi tutulacağı; ancak bu önlemenin Âkit Devletlerin mukimlerine doğru genişletilmeyeceği hususunda anlaşılmıştır.

6. 11 inci maddenin 4 üncü fıkrasıyla ilgili olarak :

Bir Âkit Devletin bir mukimi, diğer Âkit Devletin bir mukimine sınaî, ticarî veya bilimsel bir malı, teçhizatı veya ticarî eşyayı sattığında ve söz konusu satışa ait ödeme söz konusu mal, teçhizat veya ticarî eşya teslimini takip eden belirli bir süre sonra yapıldığında, bu maddenin amaçları yönünden söz konusu ödemenin hiç bir bölümü faiz olarak kabul edilmeyecektir. Böyle bir durumda, 5 inci ve 7 inci maddelerin hükümleri uygulanacaktır.

7. 12 nci maddenin 3 üncü fıkrasıyla ilgili olarak :

Bilimsel, jeolojik, teknik nitelikte çalışmalar ve araştırmalar dahil olmak üzere teknik hizmetler karşılığında veya ozalıt çizimler dahil olmak üzere mühendislik mukaveleleri karşılığında ya da danışma, gözetim hizmetleri karşılığında yapılan ödemeler, sınaî, ticarî, bilimsel tecrübeye dayalı bilgi birikimi için yapılan ödemeler olarak kabul edilmeyecektir.

8. 12 nci ve 13 üncü maddelerle ilgili olarak :

12 nci maddenin 3 üncü fıkrasında belirtilen bir varlığın devri dolayısıyla yapılan ödemelere, bu ödemenin, söz konusu varlığın gerçekten de devredildiği için yapıldığı ispat edilmedikçe 12 nci madde hükümleri uygulanacaktır. Bu husus ispat edilirse 13 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

9. 25 inci maddenin 1 inci fıkrasıyla ilgili olarak :

Türkiye yönünden, bu Anlaşma hükümlerine aykırı düşen işlemin, ilk tebligatı takip eden bir yıl içinde yetkili makama bildirilmesinin zorunlu olduğu anlaşılmaktadır. Bununla beraber, bu süre sona erdiğinde, mükellef her halükârda durumu, ilgili vergilendirme dönemini takibeden takvim yılının Ocak ayının birinci gününden itibaren beş yıllık bir süre içinde Türkiye’deki yetkili makama sunabilecektir. İlgili vergilendirme dönemi, bu Anlaşma hükümlerine aykırı işleme konu teşkil eden gelirin elde edildiği yıldır.

Bu hususları teyiden, tam yetkili temsilciler, bu Protokolü imzaladılar.

İngilizce dilinde nüshalar halinde Ankara’da, 2 Haziran 1987 tarihinde düzenlenmiştir.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ADINA

A. Kurtcebe Alptemoçin

BELÇİKA KRALLIĞI
ADINA

Herman De Croo

BU KANUNA AİT TUTANAKLAR

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Cilt	Birleşim	Sayfa
10	63	272
16	19	164
17	24	95:96;100,109:113

I - Gerekçeli 108 S. Sayılı Basmayazı Türkiye Büyük Millet Meclisinin 24 üncü Birleşim tutanağına bağlıdır.

II - Bu Kanunu; Türkiye Büyük Millet Meclisinin Dışişleri ve Plan ve Bütçe Komisyonları görüşmüştür.

III - Esas No. : 1/436